

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
तत्र देवो मुदा युक्तो भूतसंघशतैर्वृतः ॥ नानारूपैर्विरूपैश्च दिव्यैरद्भुतदर्शनैः ॥ ४ ॥ सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः ॥ क्रोष्टुकद्वीपिवदनैर्ऋक्षर्षभमुखैः
स्तथा ॥ ५ ॥ उलूकवदनैर्भूमैर्वृक्षैश्च नमुखैस्तथा ॥ नानावर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ॥ ६ ॥ किनैर्यक्षगंधर्वैरक्षोभूतगणैस्तथा ॥ दिव्यपुष्पसमाकी
र्णं दिव्यज्वालासमाकुलं ॥ ७ ॥ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूपितं ॥ तत्सदोदृष्टं दिव्यवादित्रनादितं ॥ ८ ॥ मृदंगपणवोद्दुष्टं शंखभेरीनिनादितं ॥ नृत्य
द्भिर्भूतसंघैश्च बर्हिणैश्च समंततः ॥ ९ ॥ प्रवृत्ताप्सरसं दिव्यैर्देवर्षिगणसेवितं ॥ दृष्टिकांतमनिर्देशं दिव्यमद्भुतदर्शनं ॥ १० ॥ सगिरिस्तपसा तस्य गिरिशस्य व्यरोच
त ॥ स्वाध्यायपरमैर्विप्रैर्ब्रह्मघोषो निनादितः ॥ ११ ॥ षट्पदैरुपगतैश्च माधवाप्रतिमोगिरिः ॥ तन्महोत्सवसंकाशं भीमरूपधरंततः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासी
त्यराप्रीतिर्जनार्दन ॥ मुनयश्च महाभागाः सिद्धाश्चैवोर्ध्वरेतसः ॥ १३ ॥ मरुतो वसवः साध्या विश्वेदेवाः सवासवाः ॥ यक्षानागाः पिशाचाश्च लोकपालाद्भुता
शनाः ॥ १४ ॥ वाताः सर्वमहाभूतास्तत्रैवासन्समागताः ॥ ऋतवः सर्वपुष्पैश्च पुष्पैश्च किरंतमहाद्भुतैः ॥ १५ ॥ ओषध्यो ज्वलमानाश्च द्योतयंति स्म तद्दनं ॥ विहंगाश्च मु
दा युक्ताः प्रानृत्य न्यनदंश्च ह ॥ १६ ॥ गिरिपृष्ठेषु रम्येषु व्याहरंतो जनप्रियाः ॥ तत्र देवो गिरितटे दिव्यधातुविभूषिते ॥ १७ ॥ पर्यंकद्वयविभ्राजन्नुपविष्टो महा
मनाः ॥ व्याघ्रचर्मविरधरः सिंहचर्मोत्तरच्छदः ॥ १८ ॥ व्यालयज्ञोपवीती च लोहितांगदभूषणः ॥ हरिश्चमश्रुर्जटीभीमो भयकर्ता सुरद्विषां ॥ १९ ॥ अभयः सर्व
भूतानां भक्तानां वृषभध्वजः ॥ दृष्ट्वा महर्षयः सर्वेशिरोभिरवनिंगताः ॥ २० ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः क्षांता विगतकल्मषाः ॥ तस्य भूतपतेः स्थानं भीमरूपधरं
बभौ ॥ २१ ॥ अप्रधृष्यतरंचैव महोरगसमाकुलं ॥ क्षणेनैवाभवत्सर्वमद्भुतं मधुसूदन ॥ २२ ॥ तत्सदोदृष्टं भांकस्य भीमरूपधरं बभौ ॥ तमभ्ययान्छैलसुताभू
तस्त्रीगणसंवृता ॥ २३ ॥ हरतुल्यां विरधरासमानव्रतधारिणी ॥ विभ्रती कलशं रौक्मं सर्वतीर्थजलोद्भव ॥ २४ ॥ गिरिस्त्रवाभिः सर्वाभिः पृष्ठतो नुगता शुभा ॥ पुष्पद
ष्ट्या भिवर्षती गंधैर्बहुविधैस्तथा ॥ सेवंती हिमवत्याश्च हरपार्श्वमुपागमत् ॥ २५ ॥ ततः स्मरंती पाणिभ्यां नर्मार्थं चारुहासिनी ॥ हरनेत्रेशुभे देवी सहसा सा समावृणो
त् ॥ २६ ॥ संवृताभ्यां तु नेत्राभ्यां तमोभूतमचेतनं ॥ निर्होमं निर्वषट्कारं जगद्वै सहसा भवत् ॥ २७ ॥ जनश्च विमनाः सर्वो भवन्नासमन्वितः ॥ निमीलितेभूत
पतौ नष्टसूय इवाभवत् ॥ २८ ॥ ततो वितिमिरो लोकः क्षणेन समपद्यत ॥ ज्वालाचमहती दीप्ता ललाटा तस्य निःसृता ॥ २९ ॥